

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΛΙΛΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ-ΙΑΚΩΒΙΔΗ :
«Τά εύκολα θύματα». Δράμα σέ
τρεις πράξεις—6 εικόνες. Θίασος Έλ-
λήνων Καλλιτεχνών.

Είμαι ανάμεσα σ' εκείνους που
είχαμε τήν εύτυχία ν' ακούσουμε
άπό τήν έκλεκτή ποιήτρια τό διάβα-
σμα ένός άλλου θεατρικού έργου
της γύρω άπό τή ζωή, τήν ψυχική
πρό πάντων ζωή, τριών κοριτσιών,
που τήν άρχίζουν μέ τά πιό ώραιά
όνειρα, γιά νά τήν περάσουν μέσα
στις σκληρές άπογοητεύσεις της
πραγματικότητας και νά καταλή-
ξουν στήν άχαρη, τήν άσφυκτική, τήν
καταθλιπτική ζωή του γεροντοκορι-
σμού. Τό βαθύ αυτό ανθρώπινο
δράμα τό έδωσε ή Κα Ίακωβίδη
μέσα σέ μιá τόσο έπιτυχημένη άτ-
μόσφαιρα, μέ τόσο ψυχολογική δύ-
ναμη, μέ τόσο δραματικό πάθος και
μέ τόσο μαστοριά, ώστε νά προκα-
λή μιá βαθύτατη συγκίνηση και ν'
άφήνι άνεξάλειπτες έντυπώσεις. Εί-
χε όμως κι' ένα μειονέκτημα αυτή
ή ώραία έπιτυχία: ότι δημιούργησε
στον άκροατή μεγαλειότερες άπαιτή-
σεις γιά τή θεατρική δημιουργία της
ξεχωριστής μας ποιήτριας.

Τό ξέρω πως τό έργο «Εύκολα
θύματα» είναι προηγούμενη έργασία

της· κι' όμως, έχοντας ακόμη ζων-
τανή μέσα μου τή βαθειά έντύπωση
του άλλου, περιμένα κι' άπ' αυτό,
μέ μιá σίγουρη άπαιτητικότητα, ά-
νάλογες συγκινήσεις.

Δέν μου τις έδωσε στον ίδιο βαθ-
μό και στήν ίδια ποιότητα. Υπάρ-
χουν βέβαια σκηνές που συγκινούν
βαθειά· ή σκηνή της άναφοράς των
κοριτσιών γιά τόν ένοχλητικό τμη-
ματάρχη, όπου ή γεροντοκόρη Κική
άναγκάζεται ν' άποκαλύψη τό ψέμα
της πως τήν είχε τάχα πειράξει κι'
αυτήν ό τμηματάρχης· ή σκηνή μέ
τις γαζίες, που συμβολίζουν κι' έκφρά-
ζουν τόσο ποιητικά και τόσο ύπο-
βλητικά τις ψυχικές καταστάσεις
των δυό δακτυλογράφων· και πρό
πάντων ή άφωνη σκηνή του καφετζή
μέ τόν καφέ που φέρνει έπειτα άπό
τήν άγνωστη σ' αυτόν αυτοκτονία
της Φανής και που τόν σκεπάζει μέ
τό πιατάκι σαν νά ρίχνη μιάν πλά-
κα τάφου πάνω σέ μιá ζωή, είναι
άναμφισβήτητα σκηνές ώραιες και
δυνατές. Λείπει όμως μιá συνολικά ά-
νώτερη άτμόσφαιρα, λείπει τό βάθος,
ό παλμός που θά γέμιζε και θά δο-
νούσε όλόκληρο τό έργο.

Φαίνεται ότι ή Κα Ίακωβίδη θέλη-
σε νά μας δώση ένα ζωντανό κομ-
μάτι ζωής, μιá πιστή και ζωηρή εί-
κόνα της, μιá δραματική έκδήλωση
της σκληρής κοινωνικής άνάγκης που
έσυρε και τή γυναίκα στή βιοπάλη.
Τις προθέσεις της αυτές τις πραγμα-
τοποίησε μέ πλήρη έπιτυχία. Τό έρ-
γο της είναι μιá ζωντανή άναπαρά-
σταση του κομματιού της ζωής που
θέλησε νά μας δείξη, μέ όλες τις έλ-
πίδες της και τά όνειρά της, μέ όλες
τις μικροϊκανοποιήσεις της και τις
μικροχαρές της, αλλά και μέ όλες
τις μικρότητές της, τις κακίες της
και τις καταστροφές της.

Έκείνο που προκαλεί ξεχωριστή
έντύπωση, είναι ή τεχνική του έργου,
ή όποία, γιά ένα πρώτο μάλιστα έρ-
γο, είναι έξαιρετική: διάλογος έξο-
χος, τύποι όλozώντανοι, πλοκή όμα-
λή και φυσιολογική, σκηνές καλο-
βαλμένες, πρό πάντων οι όμαδικές
σκηνές του γραφείου των δακτυλο-
γράφων.

Δέν έχρειαζόταν παρά κάποιον με-
γαλύτερο βάθος, κάποια άνώτερη
πνοή και τήν πνοή αυτή τήν έχει ή
Κα Ίακωβίδη· δέν τώδειξε μόνο σαν
ποιητρια· τώδειξε και σαν θεατρική
συγγραφέας στο άλλο της έργο που
ευχόμαστε κι' έλπίζουμε νά τό χα-
ρούμε και στή σκηνή γρήγορα· θά
τό δείξη—είμαι βέβαιος—άκόμη καλ-
λίτερα και δυνατότερα στή μέλλου-
σα θεατρική συγγραφική σταδιοδρο-
μία της, αν τό θέατρό μας εύτυχή-
ση νά κερδίση τό άναμφισβήτητο
θεατρικό ταλέντο της.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ